

povijesti, sa svim vremenskim i prostornim slojevima nije samo palimpsest Bahtinova kronotopa i Einsteinova prostorno-vremenskog kontinuuma, nego i osnova arhitektonskog jezika, svih zaliha znanja i uzora, koji na lokalne uvjete odgovara univerzalno. Danas je moguće povezati najsvremenije arhitektonske i urban(istič)ke spoznaje sa starim graditeljskim iskustvima, s drevnom mudrošću građenja. Usvajanjem takvog znanja moguća je reurbanizacija sada neuvjetne i loše urbanizirane suburbije, tada projektirane po mjeri ondašnje industrijalizacije i (auto)mobilizacije.

Svakom vremenom gradu iz staropovijesne jezgre treba osloboditi putove prema prirodnom i kulturnom zaleđu. Pula, taj tritisućljetni grad u kojemu se na svakom koraku susreću svekolike naslage povijesti, civilizacija i kultura, carstava, monarhija i republika, trajno i samozvano nosi i pronosi svoje ime, u takvome gradu, u takvoj Puli, još ćemo lakše pronaći urbano-povijesne poveznice, primjerenu ravnotežu i sklad graditeljske baštine, od vojnomonotone do građansko reprezentativne, u suvremenoj Areni života.

Janko Rožič

history and made on human measure. The historical town, town in history, with all the time and place layers, is not just a palimpsest of Bachtin's chronotope and Einstein's space-time continuum, but as well the base of architectural language, reserve of knowledge and patterns, which responds universally to local conditions. Today it is possible to combine the most contemporary architectural and urban knowledge with old architectural experiences, with the ancient wisdom of construction. The reurbanization of the badly urbanized suburbia, planned on industrial and automobile measure, is possible by adopting this kind of knowledge.

Every old town should free its pathways from the old town nucleus towards nature and cultural hinterland. In the three thousand years old Pula where different layers of history, civilizations, cultures, kingdoms, monarchies and republics meet we can easily find the urban and historical bonds, the appropriate balance and harmony of architectural heritage in the contemporary life Arena.

Janko Rožič

Program:

Petak, 27. svibnja 2011.

19:30

Otvorenje izložbe **PRETTY VACANT** - prostori neizvjesnosti i diskontinuiteta
Umjetnici: Damir Očko, Rimas Sakalauskas, Davor Sanvincenti, Dino Zrnec + Jasna Buić, Ilija, Andrej Korovljevič, Pulska grupa, Lara Ušić, Igor Zirojević

Kustosica: Branka Benčić

21:00

Multimedijalni performans **TRANSMITTANCE**
www.transmittance.si

Konceptcija: Maja Delak i Luka Prinčič

Autori i sudionici: Marko Bolković, Maja Delak, Matija Ferlin, Luka Prinčič, Messmatik

Koprodukcija: Zavod Emanat, Ljubljana

24:00

Dj Filjo

Subota, 28. svibnja 2011.

11:00 - 13:00

Polis-razgovori: **POSTINDUSTRIJSKI GRAD: između superstrukture i infrastrukture, između vidljivog i nevidljivog...**

Teoretičar teme: Janko Rožič

Sudionici: Janko Rožič, Bruno Nefat, Leonid Zuban i Dino Krizmanić, Pulska grupa

Moderatorica: Branka Benčić

polis

ORGANIZATOR:
UDRUGA SA(N)JAM KNJIGE U ISTRI

PARTNER:
emanat

post
industrijski
grad 27. i 28.
svibnja 2011.

Mjesto:
Pula
KC Karlo Rojc

POKROVITELJI:

SPONZORI:

MEDIJSKI POKROVITELJI:

ZAHVALE:
KC KARLO ROJC, MONTEPARADISO, IANIC LIUKA, DR. INIAT,
PURTYZAN, PULA FILM FESTIVAL, STARSKO NARODNO KAZALIŠTE,
DAI-SAI, SONITUS, METAMEDIA, ARAELECTRONIC, SHOEBEDO, ITISAK

Damir Očko

Rimas Sakalauskas

Davor Sanvincenti

Dino Zrnc

Jasna Buić

Ilija

Andrej Korovljev

Pulska grupa

Lara Ušić

Igor Zirojević

Petak, 27. svibnja 2011. / Friday, 27th of May 2011

19:30

Otvorenje izložbe PRETTY VACANT – prostori neizvjesnosti i diskontinuiteta / Opening of the exhibition PRETTY VACANT – spaces of uncertainty and discontinuity

Umjetnici / Artists: Damir Očko, Rimas Sakalauskas, Davor Sanvincenti, Dino Zrnc + Jasna Buić, Ilija, Andrej Korovljev, Pulska grupa, Lara Ušić, Igor Zirojević

Kustosica / Curator: Branka Benčić

Pretty Vacant postavlja pitanje o mogućnostima prostora, mogućnostima generiranja sadržaja. Raspad infrastrukture, resursa, tehnologija, brojnost zapuštenih prostora nagovještavaju poraz društvenih vrijednosti i ostavljaju zjapeću prazninu u prostoru i duhu. Narativ društvenog razvoja nakon optimizma i zamaha industrijske proizvodnje priča je o promjeni proizvodnih odnosa, uvjeta proizvodnje, informacijskom društvu, rastu uslužnih djelatnosti, ali s druge strane i projekcija negativne utopije, te se nameće pitanje praznih prostora, ispražnjenih, napuštenih industrijskih pogona kao neiskorištenih prostornih resursa. Izložba, čija je namjera definirati vrijeme u kojemu živimo, reprezentira promjenu političke i društvene kartografije u razdoblju nakon raspada ideologija uspostavljajući vezu s prošlim putem slika kao dijela imaginarnog arhiva. *Pretty Vacant* obuhvaća različite umjetničke pozicije, bliskog pogleda na svijet i zajedničkog detektiranja prostora radovima koji se kreću od istraživanja arhitekture, preko fotografije, filma umjetnika, videa, dokumentarnog filma, do slikarstva.

Branka Benčić

Pretty Vacant examines the potential of spaces and the possibilities of generating contents. The decay of infrastructure, resources, technologies, the numerous abandoned buildings announce the defeat of social values and leave a wide open emptiness in space and spirit. The story of social development after the zest of industrial production and optimism is a story of change among production relations, conditions of production, information society, growth of service trades, but it is as well a projection of negative utopia which raises the question of empty spaces, vacant, abandoned industrial plants as unused space resources. This exhibition, whose aim is to define the time in which we're living, represents the modification of political and social cartography after the breakdown of ideologies while setting up the connection with the past through pictures as part of the imaginary archive. It embraces different artistic positions with similar worldview and common detection of spaces with works that go from architectural research, photography, film, video, documentary film to painting.

Branka Benčić

21:00

Multimedijalni performans TRANSMITTANCE / Multimedial performance TRANSMITTANCE, www.transmittance.si

Koncepcija / Concept: Maja Delak i Luka Prinčič

Autori i sudionici / Created and performed by: Marko Bolković, Maja Delak, Matija Ferlin, Luka Prinčič, Messmatik

Koprodukcija / Coproduction: Zavod Emanat, Ljubljana

Projekt *Transmittance* istražuje umreženu lokalnu i globalnu suradnju emitiranu internetom. Suradnja umjetničke skupine performerera, vizualnih umjetnika, glazbenika i kompjutorskih programera propituje izvedbene mogućnosti *streaminga*, *broadcastinga* i *telepresencea* oblikujući drugačije načine izvedbe i stvarajući publiku mrežnih medija. U perspektivi osviještenog kritičko-socijalnog umjetničkog jezika, performans preispituje odnos tijela, osobnosti i društva potirući dualističke perspektive.

Transmittance analizira i pojam publike i predstave, načine gledanja te gledatelja kao vanjskoga promatrača. Projekt istražuje virtualne prostore izvedbe, novo medijsku umjetnost kroz kreativnu uporabu slobodnog softwera i njegov učinak na umjetnički proces i suradnju razvijajući poseban način improvizacijskog performansa koji omogućuje kompozicijsku slobodu zadatih scena, a sam se proces širi na različite umjetničke medije.

Maja Delak i Luka Prinčič

Transmittance explores collaboration which is local, global, networked and broadcasted. It involves an artistic group of performers, visual artists, musicians and computer programmers to research performative possibilities of streaming, broadcasting and telepresence forging different types of performance and new network media audience. In perspective of critical and socially-aware artistic languages this work is based on asking questions about body, self and society - opening non-dualistic perspectives.

The project tries to rethink the notions of spectatorship and spectacle, ways of watching and seeing and the audience as spectators from the outside. The project explores virtual places for performance and new media art. Emphasis is made on creative use of free and open source software and its impact on artistic process and collaboration. The project develops a specific method of improvised performance which allows compositional freedom beside specific prepared scenes at the same time and in the process collide different specifics of various artistic media.

Maja Delak i Luka Prinčič

Subota, 28. svibnja 2011. / Saturday, 28th of May

11:00-13:00

Polis-razgovori: POSTINDUSTRIJSKI GRAD: između superstrukture i infrastrukture, između vidljivog i nevidljivog... / Polis-talks POSTINDUSTRIAL CITY: between superstructure and infrastructure, between visible and invisible...

Teoretičar teme / Theoretician: Janko Rožič

Sudionici / Participants: Janko Rožič, Bruno Nefat, Leonid Zuban i Dino Krizmanić, Pulska grupa

Moderatorica / Moderator: Branka Benčić

POSTINDUSTRIJSKI GRAD
između superstrukture i infrastrukture,
između vidljivog i nevidljivog...

Kako postati suvremen a ne izgubiti dodir s tradicijom?
Paul Ricoeur

Grad u trećem tisućljeću poslije modernističkih ideologija i postmodernističkih imaginarija, kad su industrijske zone uglavnom postale komercijalni trgovački centri, kada je pored ekološke izbila i gospodarska kriza, treba pronaći ravnotežu ne samo između industrijskoga i postindustrijskog, produkcije i tržišta, suburbanoga i urbanog, već i novi, širi i dublji, sklad između prirode i kulture, čovjeka i okoline.

Moderno je razdoblje bilo utopijsko, postmoderna jest atopična, a danas nam valja iz utoposa prijeći u stvarni topos, iz različitih virtualnih realnosti moramo se probiti u zbilju, u prostornost stvarnoga prostora. To je moguće samo ako u skladu s načelima uzdrživa razvoja i kritičkog regionalizma uspijemo prepoznati stvarnu vrijednost povijesnih jezgara koje su primjerene prirodnim uvjetima, prošlostima i čovjekovoj mjeri. Historijski grad, grad u

POST-INDUSTRIAL CITY
Between superstructure and infrastructure,
between visible and invisible....

How to become modern and to return to sources?
Paul Ricoeur

The City in the third millennium after the ideologies of modernism and imageries of postmodernism, when industrial zones have mainly become shopping centres, when ecological and economic crisis have struck out, has to find out a balance not just between the industrial and the post-industrial, production and market, suburban and urban, but a new, larger and profounder harmony between nature and culture, people and environment.

The modern period was utopic, the postmodern atopic, whereas today we should pass from the utopos to the real topos, from different virtual realities we should make our ways through reality, in the capacitance of the real space. This may be possible if we, in accordance with the principles of sustainable development and critical regionalism, manage to recognize the real value of the historic nucleus which is appropriate to the natural conditions,